

Nr 132.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändrad lydelse av 11 § i förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering; given Stockholms slott den 24 mars 1916.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning om ändrad lydelse av 11 § i förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering.

De till ärendet hörande handlingar skola riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Axel Vennersten.

Förslag

till

förordning

om ändrad lydelse av 11 § i förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering.

Härigenom förordnas, att 11 § i förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering skall i nedan angivna del hava följande ändrade lydelse:

11 §.

Till ledning vid taxeringen skola ytterligare följande handlingar och uppgifter avlämnas:

1:o) de år, då allmän fastighetstaxering skall verkställas:

a) av häradskrivare och den tjänsteman i stad, som har att för taxering upprätta fastighetslängd:

de till honom, enligt vad därom är särskilt stadgat, från domaren å landet och rätten i stad överlämnade lagfartsförteckningarna för tiden från och med det år, då allmän fastighetstaxering senast ägde rum, intill nästlidna års utgång.

b) av direktion — — — — varje grupp av uppgifter avser.

För åren 1913, 1914 och 1915 skall enligt hittills gällande bestämmelse lämnas uppgift rörande köpeskillingen för fast egendom, varå lagfart på grund av köpet beviljats.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 24 mars
1916.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern HAMMARSKJÖLD.

Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena WALLENBERG.

Statsråden HASSELROT,
VON SYDOW,
friherre BECK-FRIIS,
STENBERG,
LINNÉR,
MÖRCKE,
VENNERSTEN,
WESTMAN,
BROSTRÖM.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Vennersten anförde:

Jämlikt 11 § 1:o a) i gällande förordning om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering skall till ledning vid taxeringen de år, då allmän fastighetstaxering skall verkställas, av stadsdomstol och domare på landet meddelas uppgift å beloppet av den vid senaste försäljning be-
tingade köpeskillingen för varje fast egendom, varå lagfart på grund av
köp beviljats under tiden från och med det år, då allmän fastighetstaxering
senast ägde rum intill nästlidna års utgång; och bör i denna uppgift,
vilken skall angiva köparens och säljares namn samt köpeavhandlingens
datum, tillika anmärkas, om köpet avslutats mellan nära anhöriga, om
och i så fall till vilket belopp i köpeskillingen inbegripits gottgörelse för
inventarier eller inbärgad gröda, om förbehåll gjorts angående undantags-
förmåner samt om köpet skett å exekutiv eller konkursauktion.

Genom en den 1 juni 1915 utfärdad lag om ändring i gällande bestämmelser angående förteckningar å lagfarter har Kungl. Maj:t förordnat, att av domaren å landet och rätten i stad skall, särskilt för varje kommun, för varje halvt år upprättas förteckning å sökta lagfarter, varav ett exemplar skall sändas till vederbörande åklagarmyndighet och ett annat till häradsskrivaren eller den tjänsteman i stad, som har att för taxering upprätta fastighetslängd. Uti den i samband härmed samma dag utfärdade nådiga kungörelsen om förteckningar å lagfarter, vilken kungörelse trätt i kraft samtidigt med berörda lag eller den 1 januari 1916, har Kungl. Maj:t vidare föreskrivit, att omförmälda lagfartsförteckningar skola i enlighet med vid kungörelsen fogat formulär i fråga om varje sökt lagfart innehålla samtliga de upplysningar angående försäld fast egendom, som enligt ovannämnda stadgande i förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering skola av stadsdomstol och domare å landet meddelas.

Såsom inhämtas av det vid nådiga propositionen den 27 april 1915 med förslag till nyssnämnda lag om ändring i gällande bestämmelser angående förteckningar å lagfarter fogade statsrådsprotokollet över justitiedepartementets ärenden den 19 februari samma år, till vilket jag ber att få hänvisa, var avsikten med omförmälda nya bestämmelser bland annat den att, till minskning av stadsdomstolarnas och lantdomarnas arbete, sammanföra lagfartsförteckningarna och uppgifterna till fastighetstaxeringen, så att för framtiden gemensamma förteckningar komme att avgivas till ledning för såväl åklagarmakten som taxeringsmyndigheterna; och förutsatte chefen för justitiedepartementet i sitt yttrande till statsrådsprotokollet, att, därest förslaget om ändrade bestämmelser ifråga om lagfartsförteckningarna vunne beaktande, förslag till härav påkallad ändring av 11 § i taxeringsförordningen komme att inom finansdepartementet upprättas. Förslag i sådant syfte har sedermera avgivits i en till civildepartementet ingiven och till finansdepartementet därefter överlämnad skrivelse av de utav chefen för civildepartementet, jämlikt nådigt bemyndigande den 30 december 1911, tillkallade sakkunniga för utredning av frågan om förändrade bestämmelser i avseende å länskungörelserna. Nämnda sakkunniga hava därvid föreslagit, att, med ändring av det nu i 11 § 1:o a) intagna stadgandet om åliggande för stadsdomstol och domare på landet att meddela i sagda författningsrum omförmälda uppgifter, detta bestyr skulle i anslutning till bestämmelserna i merberörda lag av den 1 juni 1915 överflyttas å häradsskrivarna eller de tjänstemän i städerna, som hava att för taxering upprätta fastighetslängd, så att på dessa skulle ankomma att till vederbörande avlämna de till dem jämlikt nyssnämnda lag överlämnade lagfartsförteckningarna för den tid, som i 11 § 1:o a) taxeringsförfattningen avses. Till stöd härför

hava de sakkunniga framhållit, att, på sätt chefen för justitiedepartementet vid ärendets behandling inför Kungl. Maj:t den 19 februari 1915 uttalat, nyssberörda lagfartsförteckningar syntes med fördel kunna tillgodose jämväl det ändamål, som avsetts med de nu enligt nämnda stadgande i taxeringsförfattningen förekommande femårsvis avgivna uppgifterna, vilka således skulle kunna upphöra. Vidare syntes införandet av särskilt formulär till förteckningarna vara ägnat att till gagn för taxeringsarbetet medverka till likformighet och erforderlig fullständighet i uppgifterna.

Kammarrätten, som på grund av nådig remiss yttrat sig i ärendet, har funnit vad de sakkunniga föreslagit icke föranleda någon erinran från kammarrättens sida.

I anslutning till vad sålunda förekommit förordar jag, att den ifrågasatta ändringen av förevarande stadgande i taxeringsförordningen vidtages. Förslag till förordning i ämnet har i huvudsaklig överensstämmelse med det av de sakkunniga avgivna förslaget inom finansdepartementet utarbetats. Det nya stadgandet skulle komma att tillämpas första gången år 1918, då nästa allmänna fastighetstaxering skall verkställas. Då skulle häradsskrivarna och vederbörande tjänstemän i städerna hava att avlämna de lagfartsförteckningar, som för åren 1916 och 1917 blivit dem tillställda enligt 1915 års lag, ävensom vissa i övergångsbestämmelsen till samma lag omnämnda uppgifter. För de tre första åren i löpande femårsperiod eller åren 1913, då allmän fastighetstaxering sist ägde rum, 1914 och 1915 borde däremot uppgifter meddelas av stadsdomstolar och lantdomare i hittills gällande ordning.

Sedan departementschefen därefter uppläst det av honom förordade förslaget till förordning om ändrad lydelse av 11 § i förordningen den 28 oktober 1910 om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering, hemställde departementschefen, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen antaga samma förslag.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Maj:t Konungen bifalla; och skulle nådig proposition av den lydelse, bilagan litt. vid detta protokoll utvisar, till riksdagen avlätas.

Ur protokollet:

G. Hultman.